

Sygn. akt I C upr. 531/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Dominika Gotthardt

Protokolant Ewelina Pługowska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Zgorzelcu

sprawy

z powództwa (...) **sp. z o.o. we W.**

przeciwko **S. W.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 531/14

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. we W. w pozwie skierowanym przeciwko S. W. wniósł o zasądzenie kwoty 490 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. we W. umowę o świadczenie usługi (...), w ramach której wierzyciel pierwotny zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany zobowiązany był za tę usługę zapłacić zgodnie z umową, regulaminem oraz cennikiem stanowiącym załącznik do umowy. Po upływie 10 dni pozwany złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy i zgodnie z § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi (...) została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza w wysokości 490 zł, wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu, proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony z terminem płatności do dnia 22 listopada 2012 r.

Powód podniósł dalej, że w dniu 1 sierpnia 2012 r. pierwotny wierzyciel (...) S.A. we W. dokonał na jego rzecz przelewu wierzytelności wobec pozwanego.

Pozwany S. W. w odpowiedzi na pozew (k. 30-34) wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że powód nie wykazał przejścia na niego praw z umowy o świadczenie usługi telekomunikacyjnej, ponadto podniósł, że został wprowadzony w błąd, albowiem był przekonany, że zmienia warunki umowy z (...) S.A. w W. i będzie miał obniżony abonament na 25 zł. Wskazał również, że umowa oraz załączniki sporządzone zostały małą czcionką w nieprzystępnej formie, dane operatora są nieczytelne, wpisane pomniejszoną czcionką, natomiast dane dotychczasowego operatora zostały wpisane przy użyciu większej czcionki, co było działaniem wprowadzającym w błąd. Pozwany zarzucił, że był

przekonany, że zawiera umowę z (...) SA, a w wyniku działań PTS podjął decyzję dotyczącą umowy, której inaczej by nie podjął. Ponadto zarzucił, że w cenniku opłata aktywacyjna za numer określona została w kwocie 12,30 zł, przy czym za pomocą gwiazdki został umieszczony odnośnik do informacji podanej bardzo małą czcionką, że niepromocyjna opłata za usługę wynosi 490 zł brutto. Pozwany zarzucił także, że zapisy regulaminu oraz cennika skutkujące naliczenie opłaty wyrównawczej należało uznać za niedozwolone i nieważne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. W. był abonentem (...) S.A. w W.. We wrześniu 2012 r. został telefonicznie poinformowany przez pracownika (...) S.A. we W., podającego się za pracownika (...) S.A., o możliwości zmiany (obniżenia) abonamentu. Pozwany wyraził zgodę na zmianę umowy.

W dniu 7 września 2012 r. do pozwanego przyjechał kurier z egzemplarzem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany był przekonany, że kurier działał w imieniu (...) S.A. w W.. Na skutek ponagleń kuriera, który twierdził, że się spieszy, pozwany podpisał umowę przed zapoznaniem się z jej tekstem.

Dowód: zeznania pozwanego k. 75-76.

Po zawarciu umowy z (...) S.A. we W. pozwany został poinformowany telefonicznie przez pracownika (...) S.A. o zawarciu umowy z innym operatorem. W związku z uzyskaną informacją, pozwany złożył pisemne oświadczenie o rezygnacji z realizacji umowy z dnia 6 września 2012 r.

Dowody: 1. wypowiedzenie umowy k. 35,

2. zeznania pozwanego k. 75-76.

W dniu 8 listopada 2012 r. (...) S.A. we W. wystawił pozwanemu notę obciążeniową na kwotę 490 zł z tytułu odstąpienia przez niego od umowy, wskazując, że złożenie takiego oświadczenia po upływie 10 dni od dnia zawarcia umowy nie spełnia wymogów z ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. (...) S.A. we W. wskazał przy tym, że zgodnie z § 8 ust. 2. Regulaminu Świadczenia Usług, została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu.

Dowody: nota obciążeniowa k. 16.

W dniu 1 sierpnia 2012 r. powód zawarł umowę przelewu wierzytelności nr (...) z (...) S.A. z siedzibą we W. wobec dłużników wymienionych w załączniku nr 1 do umowy.

W dniu 2 grudnia 2013 r. powód zawarł umowę przelewu wierzytelności nr (...) z (...) S.A. z siedzibą we W. wobec dłużników wymienionych w załączniku nr 1 do umowy.

Dowody: 1. umowa k. 9-10,

2. umowa k. 55-57.

Sąd zważył, co następuje:

Powód swoje roszczenie wywodził z art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności, niemniej jednak nie udowodnił zasadności swojego roszczenia zgodnie z treścią art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Powód, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego, nie wykazał, że nabył od (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanego S. W.. Wskazać należy, że do pozwu dołączona została umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2012 r., podczas gdy umowa o świadczenie usługi (...) z pozwanym została podpisana dopiero dnia 7 września 2012

r., a dołączona pismem z dnia 8 kwietnia 2014 r. umowa przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2013 r. nie zawiera załącznika, z którego wynikałoby, że umowa ta dotyczy wierzytelności wobec pozwanego, a w umowie powołano się na wierzytelność określoną w załączniku nr 1, którego powód nie załączył. Na podstawie złożonych przez powoda dokumentów nie sposób więc ustalić jakie wierzytelności były objęte umową. Co prawda powód dołączył listę imion i nazwisk, wśród których znajduje się nazwisko pozwanego, jednakże z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika, że stanowi on załącznik do umowy przelewu wierzytelności, tym bardziej, że został załączony do umowy z dnia 1 sierpnia 2012 r. Poza tym nie sposób wywnioskować z niego aby umową przelewu wierzytelności została objęta wierzytelność objęta żądaniem pozwu.

Niemniej jednak nawet gdyby uznać, że powód należycie wykazał istnienie legitymacji czynnej, co jednak nie ma miejsca w niniejszej sprawie, powództwo podlegało oddaleniu również z przyczyn merytorycznych.

Zgodnie z art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (obowiązującym w chwili podpisania umowy), w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012 r. (sygn. akt XVII Amc 323/12), w analogicznej sprawie, uznał za niedozwolone postanowienie umowne, zgodnie z którym opłata wyrównawcza obciążająca abonenta w razie rezygnacji przez niego z usługi przed wygaśnięciem umowy jest wyliczana jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Podczas gdy na taką treść postanowienia umownego powoływał się powód. Zgodnie zaś z art. 385¹ § 1 k.c. niedozwolone postanowienia umowne nie wiążą konsumenta.

Podkreślenia wymaga również, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, cennika oraz regulaminu nie wynikało, aby przewidziano prawo do obciążenia konsumenta opłatą wyrównawczą wyliczoną w powyższy sposób. Nie stanowił o tym w szczególności powołany w nocie obciążeniowej § 8 ust. 2 regulaminu.

Zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar udowodnienia wysokości oraz sposobu wyliczenia żądanej kwoty spoczywał na powodzie.

Nie uszło uwadze Sądu, że okoliczności w jakich doszło do zawarcia umowy, a przede wszystkim nazwa firmy pod jaką działał operator usług telekomunikacyjnych, w ocenie Sądu, wprowadzały w błąd potencjalnych abonentów. Uzasadnione było zatem przeświadczenie pozwanego, że osoba kontaktująca się z nim telefonicznie jest pracownikiem (...) S.A. w W., tym bardziej, że pozwany rozmawiał z tą osobą o obniżeniu swojego abonamentu telefonicznego. W ocenie Sądu okoliczność ta usprawiedliwia, zachowanie pozwanego, który w chwili podpisywania umowy mógł w niedostatecznie wnikliwy sposób zapoznać się z jej treścią, a tym samym pozostawać w nieświadomości co do kontrahenta umowy. Pozwany dopiero po tym jak skontaktował się z nim dotychczasowy operator zdał sobie sprawę, że zawarł umowę z nowym operatorem. Zgodnie z art. 88 § 1 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie. Natomiast w świetle § 2 cyt. artykułu uprawnienie do uchylenia się wygasa: w razie błędu - z upływem roku od jego wykrycia. Przy czym bez znaczenia dla skuteczności uchylenia się od skutków prawnych wadliwego oświadczenia woli są sformułowania użyte przez uchylającego się w złożonym oświadczeniu. Koniecznym jest jedynie użycie sformułowań, z których jasno i w sposób nie budzący wątpliwości wynika wola unieważnienia dokonanej czynności prawnej. Dlatego też oświadczenie pozwanego z dnia 17 października 2012 r. o wypowiedzeniu umowy w trybie natychmiastowym należało potraktować również jako oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia umowy z dnia 6 września 2012 r.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że powód nie wykazał istnienia wierzytelności oraz jej wysokości w związku z czym powództwo podlegało oddaleniu.

--